

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXXVI.

Z A T U R D A G den 25sten M A A R T 1848.

No. 13.

Uittreksel uit de Beschouwingen van den Heer de LAMARTINE, over den toestand van Italië en Zwitserland.

By het aanvaarden van dat onderwerp kan men zich niet onthouden, de hulde eener eerbiedige en godvruchtige aandoening te bieden aan den Opper-Priester, die alleen de oorsprong, de gelegenheid, de knoop van geheel dat Italiaansche vraagstuk is. Welk eene verwonderlyke en byna wonderdadige wending in de menschelyke zaken! Het is het klokgelui van den dom van St. Pieter, hetwelk op het onverwachtst de volken uit hunnen slaap wekt, met de verkondiging van Italië's onafhankelykheid. Het is de zetel van het Vaticaan, die de toorts der vryheid van Italië ontsleept. Het is de man des vredes, die het zwaard ontbloot. Het is het gehoorzaam werktuig van den wil van het Keizerryk, die de gekroonde Riezi van het hedendaagsche Rome wordt, en die aan de schim zyns volks toeroept: "Rys op en verzamel het verstrooide en rondom u in ketenen geklonken Italië tot een."

Men heeft zelden nagedacht over het zonderling, ingewikkeld, verward mechanismus van het wereldlyk gouvernement. Zie het hier in weinige woorden beschreven: "Alle mogelyke gouvernementen gebreken, zonder een enkel der voordeelen, in een enkel gouvernement vereenigd."—Laat u dit geenen kreet ontweiden, maar denk zelf slechts na. Het wereldlyk gouvernement van den Paus te Rome is tevens eene theocratie, of het gouvernement van een eeuwig priesterschap; eene oligarchie, of het gouvernement van slechts eenen kleinen groep van in den staat invloed hebbende mannen, de kardinalen; een koningschap, want de Paus is koning; een gemeenebest, want de hoofden der priesteryke oligarchie verkiezen hem en zetten hem af; eene aristocratie, want de Roomsche vorsten zyn de vassalen van den Paus en de heeren van het volk; eene democratie, want de verkiezingen zyn er in het beginnel van de oppermagtigheid; en eindelijk eene overheersching van vreemdelingen, want de kardinalen, keurvorsten van dit verkiesbaar koningschap, behooren tot de onderscheidene, het zy met Rome bevriende, of daartegen vyandelyke staten van Italië, en tot alle katholyke natien der wereld, aan welke de belangen van Rome vreemd te achten zyn.

Deze inrigting van gouvernement vereenigt alzoo in zich al de ongeriefelykheden, zwakheden, dwingelandy, wanorden en gebreken van de theocratie, oligarchie, aristocratie, democratie, monarchie, republikeinsche vormen en vreemde overheersching. Maar het heeft niet een enkel der voordeelen van deze regeringsvormen, en waarom? omdat het by al die gebreken het grootste van alle gebreken in gouvernementen-stelsels, de onduurzaamheid voegt. Het is tydelyk, kortstondig, onzeker, vlugtig; de verkiezende oligarchie der kardinalen, ongeduldig, zoo als de Roomsche geschiedschryver zich uitdrukt om aan die regering van een oogenblik een einde te zien komen en het te verslinden, verkiest een' grysaard, verkiest eene zwakke hand, ten einde de schepter haar te spoediger ontglippe; somwylen vergist zy zich en ontmoet een' Sixtus V of een Pius IX; maar in allen geval dalen de denkbeelden van den brachten of jeugdigen Paus met hem ten grave. In zulk een gouvernement is noch eifopvolging, noch overgang van stelsel of van staatsregheg, om er de

toekomst van te verzekeren; de Paus van gisteren verbindt niet in het allerminst dien van morgen. De werken zyn er persoonlyk; de deugd hangt aan een menschenleven; de kardinalen, tot mogendheden behoorende, die Italië wangunstig of vyandelyk zyn, verstaan zich onderling tot het verkiezen van een, hun onderdanig, of verkocht opperhoofd; de reactie tegen de vorige regering begint met de nieuwe regering; de Paus, voor zoo veel de belangen zynker kerk betreft, als priester afhankelijk van de mogendheden, ziet zich genoodzaakt, zich als vorst van Italië insgelyks afhankelijk daarvan te stellen. Het tegen de mogendheden verbonden Italië zou den verplichten bondgenoot zynen vyanden tot middenpunt en hoofd van zyn bondgenootschap hebben. Zulk een stelsel zou niet een enkelen dag van zekerheid kunnen opleveren; het zou niet anders zyn dan een in het hart zelf der nationaliteit georganiseerd gestadig verraad van het Vaderland.

Zy, die de onafhankelykheid van Italië op den Paus, Vorst van het schiereiland, vestigen, vestigen het altoo op een droombeeld. Wat toch zou eene onafhankelykheid beteekenen, die met haren stichter zou vergaan. Pius IX is een toeval, of liever eene voorbeschikking; maar Pius IX is een toevallig geluk, men moet hem aangrypen, zoo als men een gelukkig toeval, de goede fortuin van Italië, zou aangrypen, den hemel er voor dankende, maar zonder voor de tweedemaal er op te rekenen. Pius IX is eene gelegenheid, eene ingeving, een gewichtig teeken. Op eenen goeden dag in zoo veel eeuwen is het gebeurd, dat het kwynend, onderdrukt, in de gemoederen van zeven-en-twintig millioen burgers zuchtend Italiaansch patriotismus, als mensch verschenen is in een braaf, ondernemend, moedig man; dat die man Paus was; dat die man door het Christendom als Paus geëerbiedigd, tegen de vreesaanjaging der Koningen als Vorst gewaarborgd, als groot zamenzweerder met luider stemme, te midden van het verstomd Italië en van het verbaasd Europa, den kreet der onafhankelykheid van Italië, straffeloos van uit de hoogte van zynen troon en van zynen kansel heeft kunnen aanheffen; dat die kreet in dat in slaap gedompeld, maar nog levend land, alle zenuwen heeft doen trillen, van die der Vorsten af, tot aan die van den minsten bedelaar toe; en dat van den voet der Alpen af tot Messina toe, het groote lokaas der vryheid, door eene geheiligde hand aangeboden, alle harten heeft verlost, alle denkbeelden heeft gaande gemaakt, alle armen heeft gewapend en alle vrye en edelmoe-dige gemoederen in Europa met drift heeft beziel.

De Paus heeft gedaan, wat in zyn vermogen stond te doen. Het was aan ons (Frankryk) het verdere te doen. Wy ontveinzen het niet; in zynen tegenwoordigen toestand vermag Italië, aan zich zelf overgelaten, niets uit te rigten. Het is heldhaftig maar niet ten oorlog geoesend. Het heeft manschappen, maar geene legers. De Siciliaan is onverzaagd, de Calabriër onvermoeid; de Napolitaan driftig; de Abruzier matig; de Romein van het Romeinsche platte land is een Vendeër van het Latium; de Toskaner is moedig, gedwee, geoesend; de Genuoes is schutter en zeeman; de Bologner is dweepziek tot ylhoofdigheid toe, en zyn ylen is vol moed; de Milanees is langzaam, vastberaden, gehard in het vuur; de Venetiaan is onder-

nemend en bevaren zeeman; de Piemontees, de Savoyard en de Sardiniër zyn de soldaten, welke Napoleon in zyne legers als de eersten voor de bergoorlogen beschouwde. Maar van dat alles staat, met uitzondering van de enkele Piemontezen en Savoyards, nog niets voor de grenzen van het gemeenschappelyk Vaderland in linie geschaard. Tot het organiseren van die verstrooide patriotismussen zyn noch legers, noch krygskunde, noch soldaten, noch magazynen, noch vestingen, noch legerhoofden, noch eenheid, noch tyd voorhanden. Niet alle krygslieiden zyn Mar-seillaansche marschen. Al die lieiden doen de lucht weergalmen, maar zyn het eenige wat het hoofd biedt aan tweemaal honderd duizend in de rykste provinciën van Italië, die helaas de ondervinding van 1821 hebben, gewapende, gelegeerde en verschanste Oostenrykers. Om Italië door eene ontzagwekkende houding te dekken, zou derhalve een reeds bestaand leger noodig wezen, terwyl het van lieverlede zyn nieuw bestaan onder den vorm van eene Italiaansche Vereeniging en van een solidair bondgenootschap tusschen die verschillende natien vestigen zou.

Maar wie zou de bemiddelaar tot het verschaffen hiervan kunnen zyn? Rusland? Dit is te ver afgelegen en bovendien van de Grieksche geloofsbelijdenis, Engeland? Maar Engeland kan niet anders byzetten dan zyn goud en zyne schepen, en bovendien is het Protestantisch.—Oostenryk? Deze mogendheid is juist die, tegen welke Italië zyne maatregelen te nemen heeft. Zal men het aan de Gibellynen opdragen; om Italië aan de Gibellynen te ontrukken. Frankryk is alzoo de eenige, die deze rol op zich zou kunnen nemen. Zy strookt zoo wel met zynen aard als met zyne staatkunde. Er wordt in Italië geenen vryheidszucht geloofd, die geene aanroeping van Frankryk zy. Er behoort in Italië geen vryheidszucht gehoord te worden, die niet in Frankryk worde gehoord. Tusschen de beide natien zouden noch protocollen, noch tractaten, noch eeden van bondgenootschap benoodigd wezen; het zyn de geaardheden, die het verbond verzekeren; het zyn de gemoederen, die zich verstaan; het is het wederzydsch inwendig gevoel, dat het bondgenootschap zweert. Het oogenblik was onvoorbedacht, zonder propaganda, zonder zamenspanning voor Frankryk gekomen, om rondborstig en overloed te verklaren, dat het onafhankelyke bondgenootschap van Italië steeds op zyne bescherming zou kunnen rekenen en ten minste stilzwygend de bemiddeling van de vereeniging, aan welker hoofd de Paus zich gesteld had, aan te nemen of uit eigen beweging te aanvaarden.

Het Fransche kabinet is voorzeker verlicht genoeg, om dit alles even zoo goed als wy te weten, en om er aan gedacht en het herhaaldelyk overpeinsd te hebben; waarom derhalve het niet gedaan? Waarom hebben integendeel deszelfs onderhandelingen (voor zoo veel men uit de uitkomsten kan opmaken) veeleer tot strekking gehad, de beweging in Italië te verlaauwen, Napels en Sicilië te beteugelen; den Paus terug te houden en te matigen; zich zelf te stellen tot een aan Oostenryk hoogst aangenaam bemiddelaar en, tot het aan het Italiaansche patriotismus ontnemen van alle voorwendsel, door aan Weenen in te flusteren: "Trek eenige schildwachtposten in, zoo zult gy al die woeling

zien bedaren, en Italië, tevreden gesteld met eenig vertoon van onafhankelijkheid en eenige geringe verbeteringen in zyne administratie, zal even onschadelyk verblyven als vóór de liberale aanblijving van Pius IX; het zal zyne ketenen slechts met eenige vryheidbloemen hebben overspreid; dit zal Italië voldoende zyn en ons insgelyks."

Italië zal derhalve aan zich zelf overgelaten blyven. Pius IX zal omgeven worden van belemmeringen, randgevingen, moeilijkheden, onmogelijkheden, wegeringen. De Italiaansche vereeniging zal zich te leir gesteld zien; de patriotten van alle landen zullen tranen storten over zoo veel geestdrift, die zich heeft opgelost in liefde-kreeten voor eenen opperpriester, het wonder der godsdienst en der vryheid. Oostenryk zal Frankryk bedanken, maar zal het daarom niet minder haten.

Men zal Italië gelaten in zyn lot wanen; maar de geest van Pius IX, levend of dood, zal het geene rust meer verleen. Het is niet te vergeefs, dat een geest van heilige beroering zich onder de gedaante eens Pausen vertoond zal hebben te Rome, te Napels, in Toskanen, in Venetie, Genua, en Piemont, ter sluiks aan de bevolkingen eenige wapenen van onafhankelijkheid toewerpande, welke het niet gemakkelijk zal zyn, haar weder te ontrooven. De vryheid van de druppers, de vertegenwoordiging der provinciën en der steden, het wereldlyk gemeente-getag, de gezworenen en eindelyk de burgerwachten, dat is te zeggen geheel de vrywillige legermacht der bevolkingen in een land, waar geene andere wapenen zyn. Worden deze wapenen aan de Italianen gelaten, zoo zullen zy ze gebruiken, om hunne vorsten ontzag in te boezemen en deze te dwingen zich als vrye vorsten te gedragen en onderling het Italiaansche bondgenootschap te sluiten. Wil men hun integendeel de wapenen dezer instellingen weder ontnemen, zoo zullen zy andermaal tot eene uitbarsting komen en andermaal opstaan in naam van Pius IX, die voortaan zynen naam met die der onafhankelijkheid vermengd heeft en dien God zelve in het bondgenootschap der vryheid gesteld heeft! maar Frankryk!

Deze afgebroken uitboezeming, met welke de Heer Lamartine zyn artikel besluit, toont genoegzaam hoe zeer de bedoeling van zyn geheel betoog geene andere is, dan het Fransche kabinet, zoo mogelijk, te overreden, tot elken prijs, als beschermder der liberale party in Italië op te treden.

Ten besluite zynere artikelen over de staatkunde van Frankryk, heeft de Heer Lamartine er ook een ten opzichte van Zwitserland gegeven, hetwelk dezelfde strekking als het vorige heeft; het slot er van luidt aldus:

"Indien Zwitserland uit eigen middelen en zonder lange en bloedige worsteling de hervorming volbrengt; zoo laat ons het zynen gang laten gaan. Zoo het zich in eigen bloed baadt, zoo laat ons zyn plan van bondgenootschappelyke staatsregeling aan een congres van mogendheden en van kantons onderwerpen. Zoo de mogendheden dit afwyzen, zoo laat ons alleen tusschen beide komen, als verzoeners, als nageburen, als vrienden. Ziedaar, ons bedunkens, het regt, de staatkunde, de menschlievende pligt van Frankryk in de Zwitsersche aangelegenheden.

"Dit is ook voorzeker, wat wy voor het Spaansche huwelyk gedaan zouden hebben. Maar het Madridsche contract is nu eenmaal geteekend. Voor ons bestaat er geen Engeland meer; er bestaat geen vryheidscongres, geen verbond tusschen de constitutionnele natiën, tegen het despotismus der absolute troonen meer.

"Sedert July zagen wy ons in de noodzakelykheid geplaatst, om, of wel onzen ouden nationalen wrok tegen Engeland op te offeren, om tot dien prijs het bondgenootschap der vrije natiën van het Zuiden te vormen, of wel de vryheid der natiën en den onwettelingsgeest op te offeren, om het bondgenootschap met Engeland af te bedelen. Wy hebben onze party gekozen, wy hebben de natiën en de belangen der vryheid opgeofferd. Het Spaansche huwelyk is de bevestiging geweest van dit verbond met de contra-revolutie in Zwitserland, in Italië, in Portugal, over geheel

de wereld! De trouwring te Madrid is de yzeren ring geworden, die de liberale staatkunde van Frankryk tot werkeloosheid of tot het toegeven aan de gebiedende eischen der Noordsche mogendheden dwingt. Het ministerie heeft het lot der wereld gewaagd aan eene niet overeenstemming van humeuren en aan de vruchtbaarheid van een kind. Tot zoo lange dat het zich verklaard zal hebben, is het lam. Gy gelooft dit niet? Beschouwt Italië.—Gy gelooft dit niet? Beschouwt Zwitserland. Gy gelooft dit niet? Beschouwt Portugal. Gy gelooft dit niet? Slaat de oogen aan alle zyden rondom u heen.—Frankryk is van nu af aan gedoemd, of om niet te handelen, of om te handelen tegen zyn karakter, zyne vryheid, zyne waardigheid, zyne populariteit op de wereld, van Konstantinopel af tot aan Madrid, van Madrid tot aan Rome, van Rome tot aan Geneve, van Geneve tot aan Warschau, van Warschau tot aan Lissabon. De uitkomst is verkregen, het werk is volbragt, de revolutie heeft zich, als een in de hand omgezwenkt wapen, tegen zich zelve gekeerd. En zie daar, zegt gy, de groote staatkunde. Wy zyn van uw gevoelen. Ja, sedert de verdeling van Polen is er geene grotere geweest. Dank zy die groote staatkunde, zoo ziet Frankryk zich naar buitenslands in het onmogelyke gedrongen, het kan zich in dien kring niet wringen, dan door zich te verkleinen; het kan dien niet verbreken, of moet zelf in stukken springen. O groote staatkunde in de daad, die het tot laagheid, tot dwaasheid doemt! Juicht er over, de ergste vyanden zouden niet beter hebben kunnen doen; het Zuiden beschuldigt u, uwe bondgenooten wenden zich af, Engeland isoleert zich, het Oosten roept u aan, Italië keert zich van u, Zwitserland is met verwondering geslagen, de natiën worden het moede, de vryheid beschuldigt u, maar het Europeesch absolutismus is tevreden."—Amst. Ct.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 24 Maart 1848.

BY beschikkingen van heden Nis. 115 en 118 zyn op de daartoe gedane aanzoeken, respectivelyk, door het Bestuur, tot voogden benoemd:

de Heer Willem Paul Chapman, over de minderjarige Paulina Martina en

de Heer Casper Lodewyk van Uytrecht, over de minderjarige Urania Louisa Sticht en Ernst Frederik Sticht.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 24 Maart 1848.

ALZOO de persoon van GEORGE MOUNT, alhier woonachtig, zich by rekwest aan den Heer Gezaghebber dezer kolonie heeft geadresseerd, met verzoek om te mogen versrygen Brieven van Manumissie voor den hem in eigendom aankomenden slaaf Louis, oud 17 jaren, zoon van DOMINGA, zoo is het, dat de Heer Gezaghebber goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op den gemelden slaaf mogt sustineren, opteroepen, om binnen den tyd van drie weken, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aantekening te doen; zullende, na verloop van dien tyd, de vereischte Brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 24 Maart 1848.

ALZOO de persoon van ALBERTINA MIGEL, alhier woonachtig, zich by rekwest aan den Heer Gezaghebber dezer kolonie heeft geadresseerd met verzoek om te mogen verkrygen Brieven van Manumissie voor de haar in eigendom aankomende slaven SILVANIA, oud 18 jaren, dochter van ALBERTINA, met hare twee kinderen genaamd MARIA VICTORINA, oud 4 jaren en ADELAIDA PETRONELLA, oud 1 jaar, zoo is het, dat de Heer Gezaghebber goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk,

die eenig regt of pretentie op de gemelde slaven mogt sustineren, opteroepen, om binnen den tyd van drie weken, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aantekening te doen; zullende, na verloop van dien tyd, de vereischte Brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 24 Maart 1848.

VAN wege den Gezaghebber dezer kolonie wordt hiermede bekend gemaakt, dat ten gevolge van het daaromtrent gedaan verzoek om Brieven van Manumissie zyn verleend geworden aan de slaven:

Poulina, toebehoord hebbende aan M. de E. Penso qq.

Maria Concession, toebehoord hebbende aan Alexander Veeris.

Maximiliaan Maria Aline } toebehoord hebbende aan
Virginie } den boedel van wylen de
Evelina } weduwe de Larrey.
Delphina }
Markoe }
Jan }
Cathalina }

Poulina Pieterella, toebehoord hebbende aan F. Pierre.

Maria, toebehoord hebbende aan dewed. we J. H. van der Meulen.

Betorina Rufina, toebehoord hebbende aan J. G. Croes te Aruba.

Juliaan, toebehoord hebbende aan Anna S. Curiel te Aruba.

Maria Mercelina, toebehoord hebbende aan dewed. we G. Ridderstap te Aruba.

Martin, toebehoord hebbende aan de erfenamen van J. H. van der Biest te Aruba.

Rimon } toebehoord hebbende aan C.
Sofia } L. van Uytrecht.
Maria }

Etienne Martis, toebehoord hebbende aan B. Senior Jr.

Carlo, toebehoord hebbende aan dew. B. S. de Casseres.

Hendrik, toebehoord hebbende aan H. Kikkert.

Pedro Paulus, toebehoord hebbende aan M. Marchena qq.

Maria Thomasa, toebehoord hebbende aan Theodorus Christiaan.

Altagracia, toebehoord hebbende aan M. A. Correa.

Louis Petrus. } toebehoord hebbende
Nicolina Dorothea } aan Louisa Sillé.

George Fundador, toebehoord hebbende aan Bregitha D. Roche.

Jan en } toebehoord hebbende aan het
Zoraida } Bestuur.
en dat gemelde gemanumitteerden voortaan zullen heeten.

Poulina Pers.

Maria Concession Numa.

Maximiliaan Fulda.

Maria Aline Eb.

Virginie Duval.

Evelina Coor.

Delphina Bruno.

Markoe Arendsen.

Jan Arendsen.

Cathalina Arendsen.

Poulina Pieterella Groens.

Maria Loenen.

Betorina Rufina Flem.

Juliaan Weven.

Maria Mercelina Ritterstap.

Martin van der Biesen.

Rimon Wilhuizen.

Sofia Nova.

Maria Nova.

Etienne Martis Zenor.

Carlo Zoelen.

Hendrik Ogenius.

Pedro Paulus Oppus.

Maria Thomasa Zoelen.

Altagracia Welna.

Louis Petrus Dop.

Nicolina Dorothea Dop.

George Fundador Wimmers.

Jan Awara.

Zoraida Auca.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 24 Maart 1848.

NAMENS den Heer Gezaghebber wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 1 April als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 16½ Onzen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op poene als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,

I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

ADMINISTRATIE van FINANCIEN.

Gouvernements Wissels.

WORDT bekend gemaakt, dat er op aanstaanden Dinsdag, den 28 dezer, verkocht zullen worden Wissels op het Ministerie van Kolonien ten bedrage van *Twee Duizend Gulden*, ten behoeve van St. Eustatius en Saba, voor de dienst van 1848, betaalbaar zes maanden nazigt, met bepaling dat het aanbod van agios in decimalen, met geheele centen te berekenen, zal worden aangenomen.

Die daarin gading hebben, gelieven zich ter Administratie van Financien met beslotene biljetten van inschrijving te voegen, op bovengemelden datum, des voormiddags tuitelyk te elf ure.

Curaçao den 24 Maart 1848.

De Administrateur van Financien,
H. KIKKERT.

DE aangekondigde Brievenzak, ter verzending naar La Guayra, St. Martin en St. Eustatius per Z. M. Brik DE PXL, zal open gehouden worden tot nader.

Curaçao den 24 Maart 1848.

De Commiss belast met de
Post-directie,
JOHN C. GAERSTE.

ER is hier in de laatste dagen een Heer aangekomen, die op eene wetenschappelyke reis door de binnenlanden van Zuid Amerika, al de wilden aan de Orenoco, Rio Negro en Amazone bezocht en zich een belangryk Zeden- en natuurkundig kabinet verzameld heeft, dat al de by de verschillende stammen van Indianen in gebruik zynde en door hen vervaardigd wordende voorwerpen bevat, en alzoo een duidelyk inzicht geeft omtrent de leefwyze, zeden en gewoonten dezer wilden, die nog geheel in den natuurstaat leven, en het menschelyk geslacht in deszelfs oorspronkelyken toestand doen kennen.

Het behoeft nauwelyks gezegd te worden hoe belangryk eene dusdanige verzameling, uit een wetenschappelyk oogpunt beschouwd, kan geacht worden, en het is niet te betwifelen of deze verzameling zal overal de bewondering van beminnaren der wetenschappen wegdagen. Doch ook voor hen, die deze verzameling slechts vermaakshalve willen beschouwen, moeten de verschillende voorwerpen van de schitterendste vederen op de smaakvolste en keurigste wyze vervaardigd, en zoo vele andere voorwerpen, door hunne vreemde vormen en bewerking iets nieuws en belangryks opleveren.

Het is daarom, dat de bedoelde Heer besloten heeft op Zaterdag, den 1 April e. k. in het lokaal boven de Drukkery, zyn museum van Indiaansche byzonderheden ter beoogting voor het Curaçaosche publiek open te stellen, en hy twyfelt niet of hetzelfde zal met belangstelling bezocht worden en der bevolking een duidelyker denkbeeld leveren van de leefwyze harer evenmenschen in de digte bosschen en aan de groote rivieren van Zuid Amerika, in het midden eener woeste, doch in alles reusachtige natuur, dan zy die uit eenig werk kan leeren kennen.

In den loop der toekomende week zal hy den toegangsprys, nevens eene omschrijving van het Museum by affiches bekend maken.

Curaçao den 24 Maart 1848.

Echte Havana Sigaren, enz.

Nu laatst ontvangen en te koop tegen zeer gematigde pryzen by M. & H. C. HENRIQUEZ. De Sigaren zyn van uitgezochtste Tabak van *Vuelta Abajo de la Habana*.

REGALIA in kisten van 100 sigaren.

do. " " " 250 do.

FLOR " " " 250 do.

CAZADORES, " " " 100 do.

PRINCE ALBERT, " " " 250 do.

SENADORES " " " 250 do.

MINERVA " " " 125 do.

Zeer versehe Vygen in kistjes van 6 lb., zeer fyne Potloden, enz. enz.

Curaçao den 24 Maart 1848.

MR. PIERRON, Piano maker, die 15 achtereenvolgende jaren werkzaam is geweest in de vermaarde Piano fabriek van PLEYEL te Parys, biedt by deze zyne diensten het geëerde publiek dezer kolonie aan, om Pianos en andere muziek instrumenten te repareren en zoo goed als nieuw te maken.

De genen, die zyne diensten mogten verlangen, worden verzocht zich ter zynen woning in het bovenhuis van den Heer C. BELI te vervoegen.

Tevens heeft zyne echtgenoot de eer zich aan de dames dezer kolonie als modemaakster aan te bevelen.

Curaçao den 24 Maart 1848.

** ONDERTROUWD.

CAREL JOHANNES PETTERSON

EN

MARIA SIMON LINGSTUYL.

Curaçao den 24 Maart 1848.

Stekkende deze tot kennisgeving aan familie en vrienden.

CURAÇAO.

Vaartuigen in- en uitgeklaard in de laatste acht dagen.

INGEKLAARD.

Maart 20 ven. golet Merced, A. Maneiro, Margaritha.
— ned. bark Bonaire, N. Maduro, Aruba.
— eng. golet Sea Flower, W. H. Lawson, Go-naiva.
— ven. golet Eclipse, J. G. Muller, Martenique.
— 21 ven. golet Dantes, P. Belty, Jamaica.
— n. g. golet Granadina, T. Moreno, Sto. Domingo.
— ven. golet La Louve, M. Dammers, Bonaire.
— 22 ven. golet Figaro, M. Grampera, La Guayra.
— 24 ned. golet Schoone Selly, W. F. Pierre, Jacques-mel.
— ven. golet Esperanza, B. Florens, Grenada.

UITGEKLAARD.

— 17 ned. golet Eensgezindheid, L. Boom.
— ned. golet Hendrina, P. Gorsira.
— ned. golet Pacencia, J. Ricardo.
— 20 ven. bark Resolucion, C. Hart.
— 21 am. golet Mary Delphina, J. Geles.
— ven. golet Isabel, J. Faneyter.
— ned. brik Napoleon, I. de Brot.
— 22 ven. golet Am. Dorothea, G. Sterling.
— ned. bark Bonaire, N. Maduro.
— 23 ned. golet Victoria, D. Lopez.
— 24 ven. golet Angelique, M. Soares.
— sp. golet Deseads, B. Pujol.

Naar luid van alhier ontvangene berigten, van Europa over La Guayra, is Z. M. Transportschip PRINS WILLEM FREDERIK HENDRIK, onder bevel van den Luitenant ter zee 1ste klasse G. C. ZOUTMAN, op den 12 February te Hellevoetsluis, en de brik RAPHAEL, kapitein T. VISSER, op den 7 dierzelfde maand in Texel aangekomen.— De RAPHAEL is op den 18 en het Transportschip op den 23 December vj. uit de ze haven vertrokken.

Uit de Nederlandsche Staats-Courant van den 12 February jl.

DUITSCHLAND. In sommige gedeelte van Silezie heerscht tegenwoordig ten gevolge van gebrek aan levensmiddelen en besmettelijke ziekten eene onbegrypelyke ellende. Vooral is dit het geval in het district Rybnik.

— Uit Grätz wordt het volgende aan de Berlynsche Zeitungs Halle gemeld omtrent onlusten, welke in het midden der maand January in Stiermarken uitgebarsten zyn:

“In de omstreken van Brück, Judenburg en Grätz hebben de boeren geweigerd de aan hunne heeren verschuldigde

cynsen op te brengen. Het grootste deel dezer laatsten is naar de steden geweken, waar zy de hulp der overheid inroepen.— Het hoofd van het districts bestuur, de ridder von Stampel, had zich, vergezeld van twee commissarissen, naar die oorden begeven, ten einde de boeren te bevredigen, maar dezen hebben geweigerd zich te onderwerpen.

“Deze oproerige beweging heeft zich langs de vallei der Ens naar de zyde van Opper-Oostenryk uitgestrekt. De boeren zyn niet alleen van geweren voorzien, maar ook van een grooten voorraad kruid; hunne houding is, in verband met den toestand van Gallicie en Italie, verontrustend. Te Lietzen heeft een gevecht plaats gehad tusschen vier honderd boeren en twee compagnien, waarvan eene op de vlugt geslagen is. De dood van een hunner aanvoorders deed de boeren met verbittering vechten, zoodat de gewapende magt onverrichter zake naar Brück moest terugkeeren. Tot heden toe heeft men geene nieuwe poging om de boeren tot onderwerping te brengen in het werk gesteld.— Op enkele plaatsen van Opper-Oostenryk had de invordering van achterstallige belastingen weder tot onlusten aanleiding gegeven.”

SPANJE. In de berigten uit Madrid van den 3den dezer leest men:

“Gisteren was het bekend geworden dat de generaal Espartero des avonds den schouwburg zou bezoeken, en daar de party der progressisten het plan gemaakt had om hem aldaar met buitengewone eerbetuyzen te ontvangen, waaruit men vreesde dat wanorden zouden kunnen ontspruiten, meende de overheid eenige maatregelen van voorzorg te moeten nemen. De generaal, van een en ander onderrigt, besloot zich niet naar den schouwburg te begeven, en zond een zynen adjudanten aan den generaal Narvaez om dezen van dit besluit kennis te geven, onder byvoeging dat hy alles wenschte te vermyden, wat tot verontrusting der gemoederen aanleiding zou kunnen geven. De generaal Narvaez heeft echter doen antwoorden, dat het der regering zeer onverschillig was of de generaal Espartero al dan niet in den schouwburg verscheen, naardien zy, wat er ook gebeuren mocht, de orde met nadruk zou weten te handhaven.”

FRANKRYK. By de kamer van afgevaardigden duren de beraadslagingen over het adres van antwoord op de troonrede, en wel over de laatste zinsnede, waarin van de reformistische maaltyden sprake is, steeds voort, en hebben zich in de laatste zittingen door groote hevigheid onderscheiden. Het hoofdpunt, waarover de beraadslagingen loopen is de vraag, of de regering het regt bezit om die zoogenaamde banketten te verbieden. Dat regt wordt natuurlyk van de zyde des bewinds met kracht verdedigd, terwyl de tegenparty het haar met hevigheid betwist en openlyk het voornemen verkondigt om zich zoolang mogelyk en door alle wettige middelen te verzetten tegen de maatregelen, die het bestuur nemen mogt om het houden van dergelyke maaltyden te beletten. Men twyfelt intusschen niet of ook de laatste zinsnede van het adres zal, even als de vroegere, door de meerderheid volgens het ontwerp der commissie overaanderd worden aangenomen.

ENGELAND. Over het algemeen zyn de berigten uit Ierland in den laatsten tyd minder ongunstig dan vroeger. Op verschillende punten tracht men maatregelen tot verbetering van den verachterden toestand des volks in te voeren. In het meest geteisterde landschap, Clare, zoekt men by voorbeeld de reeds eenmaal gestaakte openbare werken te doen voortzetten. In Dublin heeft eene vereeniging van mannen uit de meest verschillende standen der maatschappy na rype beraadslaging het plan gevormd, om ten voordeele van de landbouwende klasse eene maatschappy op te rigten, waarvan zy de statuten ter goedkeuring aan het parlement zal overleggen. Het ontwerp moet, naar men verneemt, den byval van den Onderkoening van Ierland verkregen hebben, en reeds hebben vele achtenswaardige grondeigenaars hunne krachtdadige ondersteuning tot verwezenlyking daarvan toegezegd.

Men leest al zeer wonderlyke zaken in de Amerikaasche bladen: het volgende strekke tot een staaltje.

Het is bekend, dat tusschen de predikatie en het nagebed de Dominé wel eens zekere mededeelingen aan de gemeente afleest; zie hier wat onlangs op deze wyze in zekere gemeente afgelezen werd.

“De gemeente gelieve een oogenblik aandacht te verleen.

“My is gezegd geworden, dat een groote pruim tabak in de kollekte-bus is gevonden: ik waarschuw dengeen, die zulks gedaan heeft, dat hy op die wyze niet verder voortga, want zoo doende glydt hy langs eene gladde baan in het verderf. Dezen avond zal er in de meeste kerken godsdienstoefening plaats hebben, ook ben ik verzocht U. te melden dat de plaatsen van publieke vermakelykheid geopend zullen zyn. Aanstaanden Dingsdag zal er, met Goddelyke permissie, een vuurwerk worden afgestoken. Op Woensdag avond zal het park voor wandelaars en verliefde paren geopend zyn. Op Donderdag avond zal in de groote concert-zaal eene verwarde vergadering worden gehouden—entré vry—by het uitgaan zal echter 60 cents worden afgenomen ten voordeele der maatschappij van handen-arbeid tot opleiding der trage jongelingen als Zendingen naar de Stille Zuid-Zee.—Verder moet ik U. bekend maken dat een zekere Miller thans de leer verkondigt, dat met het jaar 1848 de wereld moet vergaan: maar gyl. moet er niets van gelooven; want de wereld is nog zoo goed als nieuw, en kan het, volgens de naauwkeurigste berekeningen, nog wel een goede honderd jaren uithouden.—Sommige leden der gemeente, indachtig aan de spreuk: “beter laat dan nooit,” zyn gewoon eerst tegen elf ure ter kerke te komen; de zulken zouden my, en ook de gemeente in het algemeen, byzonder plezier doen, indien zy daauwschoenen wilden aantrekken, daar het geklater van hunne yzen hielen voor de aandacht zeer stoorend is, en daarenboven lastig voor diegenen, welke hier hun tukje komen nemen.—Ook verzoek ik myne geliefde vrienden, by het uitgaan der kerk, niet voor de deuren te blijven draaijen, daar zulks niet alleen den schyn heeft, dat men uit een borreltjes-winkel komt, maar bovendien voor vele dames zeer lastig is. Eindelyk zy het my vergund U. te herinneren, dat een gedeelte der opbrengst van de *Zondagsche Courant*, waarin myne preeken opgenomen worden, ten mynen voordeele bestemd is, weshalve ik zeer gaarne zien zoude, dat Gyl. een abonnement op dat belangvolle *Courantje* naamt, zoowel om mynentlye als tot eigene stichting.”—Overgen.

STATISTIEK VAN LIVERPOOL.

Gedurende het verblyf van Sir Robert Peel te Liverpool, hebben de maire en de stedelyke autoriteiten hem een banket aangeboden, waarby verschillende redevoeringen zyn uitgesproken. Lord Sandon heeft van deze gelegenheid gebruik gemaakt, om over den handelsvoortgang en het gewigt van Liverpool statistieke mededeelingen te geven, die belangryk genoeg zyn om ze hier ter neder te stellen:

In 1831 bestond de bevolking van Liverpool uit 205,964 zielen, in 1846 was zy byna dubbel en beliep 558,655. De inkomsten, door de eigendommen van de corporatie opgebracht, beliepen op het eerste tydstop 45,968 p. sterling; in 1847 was het tot 59,336 gestegen. De stedelyke regten in 1831, 49,332 pond groot, zyn byna verdubbeld en waren in 1846 van 97,219 pond. De opbrengst der dokken was in 1830, 183,455 pond, en ofschoon de regten, sinds 1836, 38½% verminderd zyn, hebben zy echter 144,435 pond opgeleverd.

De scheepvaart van de haven, die in 1831 slechts uit 12,557 schepen en 1,192,436 ton bestond, is tot 20,889 schepen en 3,351,539 ton gestegen. De katoen-invoer in 1831, 793,463 balen bedragende, was in 1846 van 1,134,080 balen. In 1831 was het spoorweg systeem nog naauwelyks geboren. De lyn van Liverpool en Manchester is een der meest productieve geweest. In 1834 heeft het Vereenigde koninkryk 62,411,598 pond besteed, voor de aanstelling van spoorwegen, op eene lengte van 2668 mylen. Het Parlement heeft

in 1845 en 1846 magtiging gegeven tot eene byvoeging van 9048 mylen aan spoorwegen, te zamen eene som van £ 225,036,800 kostende. Derhalve bedraagt het kapitaal, dat Groot-Brittannië aan spoorwegen heeft te koste gelegd, niet minder dan £ 287,448,398.

MELK EN VLEESCHNAT,

gedurende zeven en twintig jaren bewaard.

Op de byeenkomst van Duitsche natuuronderzoekers en geneesheeren, in September 1846 te Kiel gehouden, werd in de afdeeling voor natuur-, schei- en artsny-mengkunde door Pfaff Melk vertoond, welke in eene hermetisch gesloten blikken bus, kort voor den aanvang der vergadering geopend, sinds het jaar 1819 was bewaard. Het dienaangaande ingestelde onderzoek, door de aanwezenden, gaf het overtuigend bewys, dat zy de eigenschappen bezat van goede melk. Nadat men haar echter aan de lucht had blootgesteld, scheidde dezelve na eenige dagen zich af en werd zuur. Pfaff deed opmerken, dat, om de melk zoo lang te bewaren, men behoorde acht te geven, door verwarming de lucht er uit te verwyderen en bovendien by het optoken de bus hermetisch te sluiten. Nog vertoonde deze Heer eene dergelyke bus, inhoudende Vleeschnat, op dergelyke wyze 27 jaren bewaard. Men bevond het geheel onbedorven, zoo dat het niet van het versch bereide te onderscheiden was; tot op vier dagen na de opening der bus bleef het vleeschnat onveranderd, eerst op den vyfden dag ontstond op hetzelfde eenige schimmel.

SLAVERNY ONDER DE INSEKTEN.

Iets opmerkelyks by de mieren is voorwaar de geneigdheid van sommige soorten, om de arbeiders van andere soorten weg te voeren en te dwingen om, ten nutte van het algemeen, even als slaven te werken; en wat de zaak des te merkwaardiger maakt is de omstandigheid, dat de mieren-roovers roode of lichtkleurige insekten zyn, terwijl de geroofde arbeiders, even als de kinderen van Afrika, pikzwart zyn. Wanneer de roode mieren het er op gezet hebben eenen rooftocht te ondernemen, zenden zy veld-ontdekkers op verkenning uit, die, na eene kolonie van slaven te hebben opgespoord, met bericht van den uitslag hunner zending terugkeeren.

Kort daarop begeeft zich een geheel leger van roode mieren op marsch, en in de nabijheid der neger-kolonie aangekomen zynde, verdeelen zy zich in alle rigtingen, om hunne prooi op te sporen. Hierin geslaagd zynde, vallen zy de neger-mieren woedend aan; het gevecht gaat er heet toe, doch eindigt altyd ten gunste van de roode mieren, die in het binnenste van de kolonie doordringen, en niettegenstaande den moedigen tegenstand der zwarten, keeren zy, met de zwarte jongen in den mond, naar hunne eigene wykplaatsen terug.—Aldaar aangekomen, behandelen zy deze zwarte jongen even als of het hunne eigene waren, en wanneer deze insekten groot worden, begeven deze zich aan het werk, met schynbaren yver en goeden wil. Zy herstellen de nesten, maken de onderaardsche gangen, halen het voedsel op, voeden de jongen, en dragen de eijeren in den zonenschyn; in een woord, zy verrigten al de bezigheden, die voor het welzyn der kolonie noodzakelyk zyn, en hierin schynen zy eene voorbeschikking der natuur te vervullen.—Overgen.

De *Cincinnati Herald* (een Amerik. blad) verhaalt de volgende reeks van ongelukkige voorvallen: “Eenige knapen speelden met knikkers op straat; een van hen wierp zyn knikker te ver, zoodat een Heer, die voorby ging, daarop zyn voet zette. De Heer struikelt, en valt tegen eene Dame aan, welke hy in zynen val medesleept. Beiden tuimelden over elkander op een groot varken, dat bezig was belangryke ontdekkingen in een vuilnis hoop te doen. Het verschrikte diert loopt, zoo hard als het kan, weg en verwacht zich in de beenen van een anderen voorbyganger, die, voorover vallende, het touw doet losschieten, waaraan een jongen een bok vast hield. De bok maakt aromme sprongen en verschrikt twee paarden voor eene

kar, die stil stonden. De paarden, schichtig geworden, hollen eene dwarsstraat in. Daar was in eene timmermans werkplaats een man bezig een vuurtje van krullen te bouwen, en had juist zyn luciferdoosje in de hand. Op het oogenblik, dat hy een zwavelstok heeft aangestoken, hoort hy de hollende paarden, springt op om te zien, wat er gaande is, en laat zyn brandenden zwavelstok en het doosje in de krullen en spaanders op den vloer vallen. Hieruit ontstaat brand; de werkplaats wordt in de asch gelegd; om te blusschen worden spuiten aangebragt, maar met zulk eene overhaasting, dat zy een spuitgast omver ryden, die zyn arm breekt. Daarmede liep deze reeks van rampen ten einde. *Vrage:* Is de jongen, die den knikker geworpen heeft, aan ieder der beschadigde personen voor al deze ongelukken schadevergoeding verschuldigd?”—Overgen.

Wie zal zich de Siamesche tweelingen niet herinneren, die, na een ryken oogst van goud en bankpapier in Engeland en Frankryk gemaakt te hebben, zich naar de Vereenigde Staten begeven hebben, waar beiden in het huwelyk getreden zyn, ondanks de zeldzaamheid hunner constructie? Deze beide broeders, Chang en Eng, woonden nog in de maand Augustus 11. op eene pachthoeve, welke zy te Mount-Airy (Zuid Carolina) gekocht hebben.—Ieder der broeders is vader van onderscheidene kinderen, en hunne vrouwen, die ongeveer 25 jaren oud zyn, schynen zeer verstandig te zyn. Zy hebben by hunnen naam nog dien van Banker gevoegd. By tusschenpozen wonen zy nu eens te Mount-Airy dan weder op hunne plantaadje in het graafschap Wilkes. Zy scheppen veel behagen in den landbouw, en doen hun best eene goede rente van hunne landeryn te maken. Dikwerf ziet men hen, met vrouwen en kinderen, in de kerk der Doopsgezinden verschynen. Beiden genieten eene volmaakte gezondheid en leven in de meest gewenschte eensgezindheid. Intusschen is een van beiden, gelyk men weet, krachtiger van aard dan de andere, zoodat zyn broeder, die door een onverbreekbaren band aan hem verbonden is, zich verplicht ziet hem overal te volgen. Thans zyn zy 37 of 38 jaren oud.—Overgen.

BEKENDMAKING.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 16 Maart 1848.

BY beschikking van den Heer Gezaghebber dd. 11 dezer No. 105, is de Heer Johannes Christiaan van der Rhee, privaatschoolonderwyzer op dit eiland, benoemd tot Landschool onderwyzer op het eiland Aruba; en zulks ter vervulling der vacature, welke in die betrekking is ontstaan, door het overlyden van den Heer A. van Dragt.

De Koloniale Secretaris,

I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

M. & H. C. HENRIQUEZ hebben onlangs de volgende goederen ontvangen en bieden dezelve tegen zeer billyke pryzen te koop aan, als:—

Groene en zwarte Thee; beste hollandsche Boter in vaatjes; hollandsche Jenever in kelders van 15 groote flesschen; Zuiter; Theeserviesen; wit porcelainen Kopjes en Schoteltjes; Tooverlantaarnen; koperen Theeketels met koperen Komforen; tinnen filtreer Koffykannen; yzeren Potten van onderscheidene grootte; vrouwen, mans en kinderen Zadels; *Victoria Essence*; supra fyn wit Casimir; koperen Hangslootjes met letters; fyn en extra fyn echt Linnen; Pennemessen; Braadpannen; Roosters; fyn Buskruid; zyden Doeken in soorten; *Emplastro Universal* van Köpcke—een zeer heilzaam pleister voornamentlyk voor planters en reizigers; Engelsche en Hollandsche Wisselbrieven in blanco; zeer fyne Engelsche Scharen; Knoopen in soorten; Havana Sigaren, enz. enz.

Curaçao den 17 Maart 1848.